

ZELUS

MAHTAVA

Kultaisten kirpun tehtävä

CRISPIN
BOYER

TAMMI

NATIONAL
GEOGRAPHIC
KIDS

ZELUS

MAHTAVA

Kultaisen kirpun tehtävä

CRISPIN BOYER

Kuvittanut Andy Elkerton

Suomentanut Jenni Rapelo

TAMMI

HELSINKI

Alkuteos: *Zeus the Mighty. The Quest for the Golden Fleas*

Copyright © 2019 National Geographic Partners, LLC

Published by National Geographic Partners, LLC. All rights reserved. Reproduction of the whole or any part of the contents without written permission from the publisher is prohibited.

Graafinen suunnittelu: Amanda Larsen

Suomenkielinen laitos © Tammi, 2022

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

ISBN 978-952-04-3685-8

Painettu EU:ssa

Ramah Mahtavalle

-C.B.

OLYMPOS-VUOREN LÖYTÖELÄINKESKUS

OLYMPOS-VUORI

Zeuksen palatsi

Pohjoinen
alue

Käyttöamaton
alue

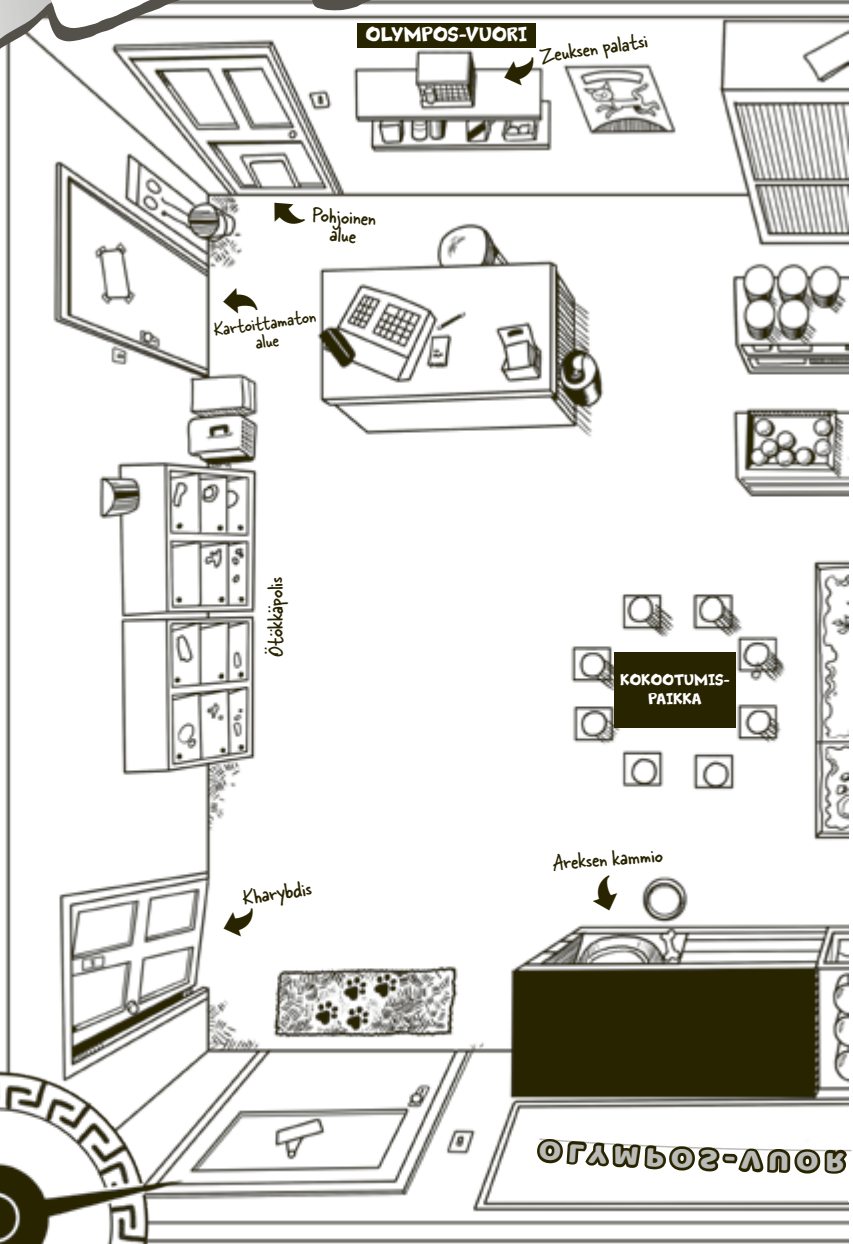
Ötökkäpöytä

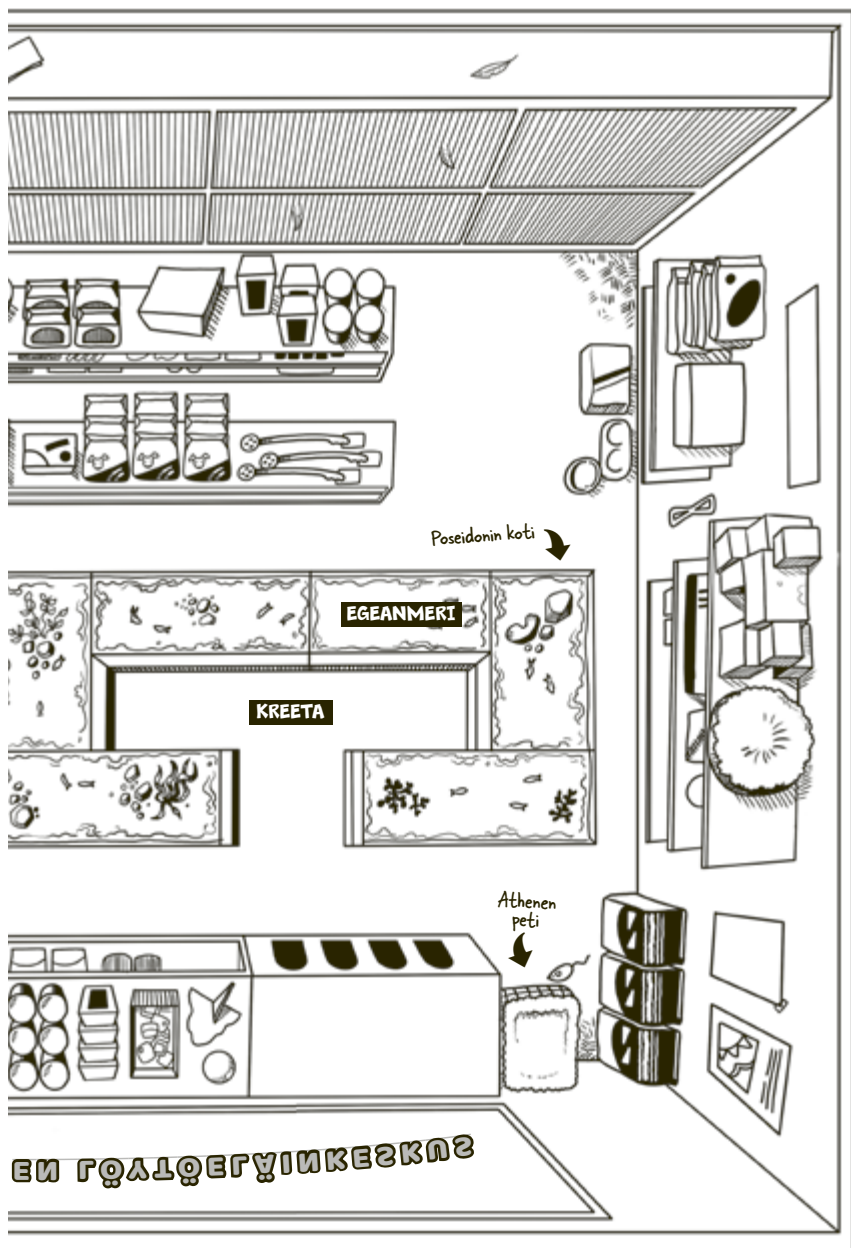
**KOKOOTUMIS-
PAIKKA**

Areksen kammio

Kharybdis

ΟΛΥΜΠΟΣ-ΛΙΘΟΣ

JOHDANTO

JOKU TARKKAILI ARTEMIS AMBROSIAA, KUN HÄN OLI SULKEMASSA OLYMPOS-VUOREN LÖYTÖELÄINKESKUSTA. Hän saattoi tuntea silmänsään pinotessaan Haukun herkku -kippoja, järjestellessään kissojen raapimispuita ja varmistaessaan, että akvaarioiden vesi oli puhdasta.

Artemis - tai lyhyesti Artie - tiesi tarkalleen, kuka häntä tarkkasi, eikä se suinkaan ollut kissa, koira, matelija saati kala. "Okei. Mikä hätänä, kamu?" Artie kysyi ja katsoi kultahamsteria, joka tuijotti häntä häkistään korkealla myyntitiskin yllä.

"Voisin melkein vanhoa, että odotat lähtöäni, jotta voit taas pujahtaa uudelle seikkailulle", Artie sanoi kävellessään hamsterihäkin luo. Hän työnsi sormensa pintojen välistä, rapsutti valkoista laikkua hamsterin poskessa ja nykäisi sitten varmuuden vuoksi häkin ovea. Se oli tiukasti säpissä. "Mutta tänä iltana sinä et mene minnekään, pikku kahlekuningas!" Artie totesi tyytyväisenä.

Hamsteri päästi pienen vinkaisun, ja Artie virnisti.

Vaikka hän oli hyvin eläinrakas, hän ei osannut puhua hamsteria. Tai koiraa, kissaa, kalaa tai edes ötökkää. Muuten hänelle olisi valjennut, että löytöeläinkeskuksessa tapahtui vielä merkillisempiä asioita kuin hän uskoikaan.

Artie teki illan viimeisen tarkastuskierroksen. Hän varmisti, että ötökkätalon kansi oli tiiviisti paikoillaan, ja karisti hieman lisää kalanruokahiutaleita akvaarioihin. Kierroksen päätteeksi hän seisahtui kaupan suuren näyteikkunan eteen ja kumartui rapsuttamaan petiinsä käpertynyttä harmaavalkoista kissaa. Sitten hän sulki takkinsa vetoketjun ja sammutti valot, jolloin huone täyttyi himmeästä punaisesta hehkusta. Se oli peräisin kaupan ikkunaan ripustetuista mainosvaloista, joissa luki *Olympos*-vuoren löytöeläinkeskus.

Artie avasi ulko-oven ja vilkaisi vielä kerran lempihamsteriaan. "Öitä, Zeus Mahtava", hän toivotti ja puhalsi hamsterille lentosuukon. "Ja katsokin, etten löydä sinua aamulla jostain kummallisesta paikasta." Hän sulki oven perässään – mutta avasikin sen saman tien uudestaan ja heristi sormeaan. "Olen tosissani, Zeus – pysy häkissäsi!"

Jossain lähistöllä, luultavasti ötökkätalossa, heinäsiirkka siritti äänekkäästi. Artie veti oven uudestaan kiinni ja lukitsi sen.

LUKU 1

ZEUS MAHTAVA OLI PÄÄTYNYT TODELLA KUMMALLISEEN PAIKKAAN. Hän riippui rai-voisan vesipyörteen yllä ja piteli tiukasti kiinni heinäsirkkaystävänsä Demeterin pitkästä kapeasta koivesta.

Zeus kastoi varpaansa varovasti veteen. ”Iik!” hän vinkaisi. ”Vesi on aivan liian märkää. Nosta minut ylös, Demeter! Auta minut pois täältä!”

”Mikä hätänä, Zeus?” Demeter huhui alas. ”Näetkö hirviön?”

”Nosta minut nyt vain ylös!” Zeus huusi. ”Hetii!”

”Ai. Okei. Sehän sopii.” Demeter nykäisi koipensa ylös niin vikkelästi, että Zeuksen ote miltei lipesi. Hän onnistui kuitenkin kapuamaan heinäsirkan viereen vesipyörrettä reunustavalle sileälle, valkoiselle harjanteelle. Sillä välin, kun Zeus tasasi hengitystään, Demeter kurkisti alhaalla velloviin vesiin. ”Anteeksi tuo

äskeinen”, hän pahoitteli. ”Olen pelännyt merihirviöitä sen kamalan Atlantis-fiaskon jälkeen.”

”Mitä hermoiltavaa sinulla muka on?” Zeus kysyi yhä huohottaen. ”Minähän se joudun tekemään kaiken raskaan työn.”

Demeter pudisteli hämmentyneenä jalkaansa. ”Etpä sinäkään kovin kevyt ole.”

”Se oli kielikuva”, Zeus täsmensi. ”Tarkoitin, ettei jumalten kuninkaan osa ole helppo. Uurastusta ilta-myöhään. Lukemattomia unettomia päiviä.”

”Siitä puheen ollen”, Demeter keskeytti ja katseli ympärilleen. ”Mitä kello mahtaa olla? Tuntuu kuin Artien lähdöstä olisi kulunut jo ikuisuus.”

Zeus ei ollut kuulevinaan vaan jatkoi sinnikkäästi vuodatustaan. ”Kaikkien seikkailujemme suunnittelu. Valtakunnan suojele. Poseidonin suunsoiton sietäminen. Se on todella rankkaa!”

”Nii-in, rankkaa on”, Demeter mutisi hajamielisesti. Hän ei suinkaan kuullut tätä puhetta ensimmäistä kertaa, eikä edes kymmenennettä. Hän näykkäisi salaatinlehteä, jonka oli kietaissut ympärilleen. Heinäsirkkojen nälkä tuppasi olemaan pohjaton, mutta salaatinlehtiviitan ansiosta Demeterillä oli aina naposteltavaa matkassaan.

”Siitä huolimatta hoidan työni huolella. Mutta... joskus mietin, voi miksi, miksi juuri minä?”

”Poseidon tuuraisi sinua varmasti mielellään, jos tahtoisit pitää hiukan lomaa”, Demeter huomautti.

”Näytänkö siltä, että olen loman tarpeessa?”

Zeus venyttäytyi koko pituuteensa ja röyhisti rintaansa. Hamsterin kultainen otsatupsu sojotti pystyssä laakeriseppelekruunun keskellä ja valkoinen laikku hänen poskessaan värisi. Demeter oli kerran sanonut, että laikku näytti aivan myrskypilveltä, kun Zeus ärsyyntyi. Se oli kuin ilmapuntari, joka ennusti Zeuksen mielenvireen, ja juuri nyt ennuste ei vaikuttanut hyvältä. Demeter yritti vaihtaa puheenaihetta. ”Vaaniiko Kharybdis tosiaan tuolla vesipyörteessä?”

”Itse asiassa tuo vesipyörre *on* Kharybdis.”

”Mitä?” Demeter sylki salaatin palasia suustaan. Hän tuijotti valkoista posliiniiallasta, jonka keskellä ammotti pieni musta onkalo. Vesi pyörteili villisti altaan reunoilla ja pohjalla. ”Oletko varma?”

”Kharybdis on melko vaatimaton hirviö”, Zeus selitti. ”Hän vain imee vettä kitaansa ja luo vesipyörteitä. Itse asiassa Kharybdis on oikeastaan pelkkä valtava kita.”

”Jos yrität rauhoitella minua, tuo ei auta.” Demeter

nielaisi kuuluvasti. ”Voisiko siellä olla jokin toinen merihirviö? Tyfon ehkäpä?”

”Tyfon?” Zeus hörähti. ”Ei hän ole mikään merihirviö. Ja sitä paitsi, Tyfon ei ole enää mukana kuvioissa. Etkö muista, miten vangitsin hänet tulivuoren sisään? Se oli huikeaa.”

”Nyt kun muistutit, olenkin tainnut ehkä kuulla sen tarinan kerran tai pari”, Demeter sanoi ja lisäsi sitten nopeasti: ”Mutta olet oikeassa, Zeus.”

”Tietysti olen! Vesipyörteet ovat Kharybdiksen heiniä. Merkit ovat selvät – kirjaimellisesti.” Zeus osoitti peukalollaan olkansa yli seinällä roikkuvaa valkoista kylttiä. Siinä komeili kuva saippuoidusta käsiparista vesihanan alla, mutta Zeuksesta se näytti *aivan* merihirviöltä ammottavine kitoineen. Kuvan alla luki jotain, luultavasti kreikaksi.

Demeter tarkasteli kylttiä silmät sirrillään. ”Mitä siinä sanotaan?”

”Mitä väliä sillä on? Kuva kertoo jo kaiken: valtava kita. Vesipyörre. Tuohan on ilmiselvästi Kharybdis. Hän on siis tuolla alhaalla.”

Demeter käänsi katseensa takaisin alapuolelleen vellovaan veteen ja vapisi.

”Se peto tunnetaan muustakin kuin vesipyörteistä. Voi Zeus, muistan kaikki tarinasi, joissa Kharybdis hörppää uimarit kitaansa yhdellä kulauksella.”

”Sellainen pilaa kenen tahansa uimareissun”, Zeus nyökytteli. ”Ja juuri siksi meidän pitää ajaa hänet tiehensä!”

”Ehkäpä meidän olisi pitänyt kertoa tästä Poseidonille”, Demeter tuumi. ”*Onhan* hän veden valtias.”

”En tarvitse sen keikailevan pallokalan lupaa. Minä hallitsen koko Kreikkaa! Myös merta!”

”Aivan niin, totta kai”, Demeter rauhoitteli ystäväänsä. ”Ajattelin vain, että mikäli todella aiomme päästä eroon valtavasta vesipyörrehirviöstä, Poseidonista olisi voinut olla lisäapua.”

”Et tarvitse lisäapua, koska sinulla on *minut*”, Zeus tokaisi ja löi rintaansa. ”Ja sitä paitsi, kuvittele Poseidonin ilme, kun hän kuulee, miten me hädimme hirviön

hänen omalta takapihaltaan ja vieläpä ilman hänen apuaan. Se pollea pallokala saa kunnon näpäytyksen!”

Demeterin silmät vetäytyivät viiruksi. ”Eikö Kreikan pelastaminen hirviön kynsistä ole tärkeämpää?”

Zeus ei ollut kuulevinaan. ”Kysymys kuuluu, miten hädämme Kharybdiksen? Tekisin sen omin käsin, mutta tassuni rypistyvät rusinoiksi vedessä.” Hän heilutteli kohotettuja kpäliään.

”Se ei kuulosta lainkaan hauskalta.”

”Eikä olekaan. Voisin toki nostattaa salamoita ja säikäyttää Kharybdiksen pahanpäiväisesti... mutta ehkä se olisi turhan mahtipontista.”

”Minusta se kuulostaa hyvältä”, Demeter nyökkäsi. ”Kyllä, pidän mahtipontisuudesta.”

”Äh, liian kliseistä. Tyfonin metkut loppuivat, kun vangitsin hänet tulivuoreen”, Zeus muisteli aiempaa voittoaan. ”Ehkä voisimme tehdä saman tempun Kharybdikselle?” Zeus hieroi pörröistä leukaansa ja silmäili vesipyörteen reunustaa. Silloin hän äkkäsi kiiltävän metallisen kahvan, joka törötti heidän edessään kohoavasta valkoisesta jyrkäntheestä. ”Tuolla ylhäällä!” Zeus osoitti kahvaa. ”Avitapas vähän!”

Demeter kumartui alas. ”Uuh. Au. Olen melko varma... että tätäkin voisi kutsua raskaaksi työksi...”

mutta miten vain”, hän ähisi, kun Zeus kapusi hänen selkäänsä. Demeter tunsi litistytävänsä jumalten kuninkaan painon alla, mutta onnistui kuitenkin nostamaan Zeusta sen verran, että tämä ylettyi metallikahvaan. Kahvan pää painui aavistuksen verran alaspäin.

”Kuten arvelinkin!” Zeus huudahti ja kiipesi istumaan metallikahvan päälle. ”Tämä kapistus on kiinni jyrkän teessä. Jos kiskon sen irti, koko seinämä romahuttaa vesipyörteeseen ja Kharybdis jää nalkkiin!”

Demeter kömpi ylös ja perääntyi hieman. ”Öö, loistava idea. Siirryn hieman, jotta sinulla on kylliksi tilaa toteuttaa suunnitelmasi.”

”Ainahan ideani ovat loistavia.” Zeus nousi seisomaan ja hyppi kahvan päällä. Se nytkähti hieman. ”Huomaatko, kamu? Seinä sortuu hetkellä millä hyvänsä. Minä se vasta osaan vangita hirviön, vai mitä?”

”Voi, kyllä. Siitähän sinut tunnetaan.”

”No, osaan minä paljon muutakin.” Zeus pomppasi uudelleen, tällä kertaa kovemmin. Metallikahva notkahti voimakkaammin alas.

Yhtäkkiä altaan vesi tyyntyi, ja Demeter ja Zeus huomasivat vesipyörteen kadonneen.

”Voi ei. Säikäytitkö Kharybdiksen tiehensä?” Demeter ei kuulostanut aidosti harmistuneelta.

”Ehen, hän yrittää vain uskotella meille niin. Kharybdis tahtoo, että sukellamme veteen, jotta hän voi ahmaista meidät kitaansa. Se on niin *tyypillistä* Kharybdiselle!”

”Hah! Emme lankea ansaasi, hirviö!” Demeter ivasi sillä välin, kun Zeus jatkoi pomppimista. Metallikahva notkahteli hamsterin painon alla.

”Kohta tulee valmista!” Zeus huohotti. ”Kahva antaa pian periksi!”

Plup-plup-plup! Kuplat pulpahtelivat veden pintaan.

”Olit oikeassa, Zeus!” Demeter huudahti. ”Hän on yhä tuolla alhaalla!”

Kahva painui alas niin yllättäen, että Zeus oli menet-

tää tasapainonsa. ”Hui!” Hän painautui vasten jyrkän-
teen viileää valkoista seinää, jottei horjahtaisi alas.

Pulp-pulp-pulp! Lisää kuplia pulppusi pintaan ja
kaukaa syvyyksistä kantautui kohinaa. Demeter
kurotti päänsä reunan yli.

”Minä... putoan!” Zeus vinkaisi, kun hänen tas-
sensa liukuivat kaltevan kahvan pinnalla. Ennen puto-
amistaan Zeus onnistui kuitenkin tarraamaan toisella
kypälällään kahvan päähän ja nykäisi sitä samalla
kovaa alaspäin.

VUUSH! Vedenalainen kohina yltyi pauhuksi, ja
vesipyörre kuohahti uudelleen esiin. Se kieppui entistä
villimmin tumman onkalon ympärillä.

”Oi ei!” Demeter tuijotti kauhuissaan keskelle pyör-
rettä eikä lainkaan huomannut yläpuolellaan killuvaa
Zeusta.

Viimein Zeuksen ote lipesi. ”Apua!” hän huusi
syöksyessään kohti pyörrettä.

Häkeltynyt Demeter kurotti koipensa ja tarttui ohi
kiitävään Zeukseen. ”Ei! Tassusi rypistyvät vedessä
ihan rusinoiksi!” heinäsiirkka huudahti. Mutta Deme-
terin kauhuksi Zeus nykäisikin hänet mukaansa, ja he
molemmat molskahtivat vesipyörteeseen, uimareita
hotkivan hirviön kitaan.

Kreikkalaisia myyttejä, hurmaavia eläimiä ja hulvattoman
huimia seikkailuja!

Tervetuloa Olympos-vuoren löytöeläinkeskukseen!

Uuden valloittavan hauskan sarjan tähti on **Zeus Mahtava**, jumalten kuningas ja hamsteri, joka hallitsee lemmikkikaupan valtakuntaa yhdessä muiden jumalien kanssa, joihin kuuluvat Athene-kissa, Demeter-sirkka, Ares-koira ja Poseidon-pallokala. Löytöeläinkeskuksen omistaa Artie, joka kodittomien eläinten lisäksi rakastaa antiikin Kreikan tarinoita.

Hän on nimennyt keskuksen suojatit jumalten nimillä, ja Kreisinä Kreikkaan -podcastin sankaritarinoiden siivin eläimet tempautuvatkin antiikin Kreikasta tuttuihin seikkailuihin.

Sarjan ensimmäisessä myyttisessä seikkailussa Zeuksen kyky hallita on koetuksella, ja vain kultaisten kirppujen avulla hän voi todistaa olevansa kelvollinen jumalten kuninkaaksi. Kirjan lopusta löytyy kiinnostava tieto-osuus, joka vie kartan ja tarinan avulla alkuperäisen myytin ja sen henkilöiden äärelle.

	 9 789520 436858
www.tammi.fi	L84.2 ISBN 978-952-04-3685-8